

În satul meu

Georgebrancu

În satul meu salcâmi cresc
pe oase de martiri,
iar rădăcinile înfip-te-n os domnesc
aduc în floare, primăvara, regeștile simțiri.
Salcâmule, rege al meu, lordule drept,
ia-mi sufletul și sângele din piept
și-nvie cu osu-ți regal
șirul de voievozi fără egal.
Din flori și frunze, din alb și verde
pune șaua pe calul născut a se pierde
în vânt și prin luncă...și spulberatul pământ
să-ți fie martorul vieții până-n mormânt.
Vino, domn al luminii, și cu spada
ucide vânătorul, ucide și prada
și pune-mi pe frunte un ghimpe și-atât
salcâmul să mi-l treci într-o cruce la gât...
apoi, să fac legământul cu osul tău bun,
de a fi, pentru sat, voievodul- salcâm
și când, după moarte, carnea mi s-o topii
satul să-și înfigă în oasele mele rădăcinile vii.